

Lieve gemeente,

Het zit diep in een kind om zich te willen ontwikkelen, te willen groeien. Bekend zijn de uitdrukkingen:

- Als ik later groot ben.....
- Als ik zo sterk als papa ben.....
- Als ik zo veel als mama weet.....dan! Nou!

En wat is jarig worden dan een feest van groeien.

Als je 12 wordt > grote school.

Als je 14 wordt > eigen baantje.

Als je 16 wordt > scooter rijden.

Als je 18 wordt > beginnen met rijlessen, je mag gaan stemmen (als er verkiezingen zijn).

Heerlijk om meer mogelijkheden te hebben, meer ruimte, over meer zaken te kunnen meepraten en mee besluiten.

Dat geldt ook in het geloof.

De jongeren-enquête loopt op dit moment. En daarin staat een vraag: 'wil je groeien in het geloof?' Ja of nee. Van de 17 reacties, die bij mij binnenkwamen, hadden 16 'ja' ingevuld, ik wil groeien in het geloof. Fantastisch! Daar word ik helemaal enthousiast van. En er zullen er meer dan die ene zijn die 'nee' heeft ingevuld. Oké, doe even rustig aan. Geeft niet!

Wil je groeien in je geloof?

Wilt u groeien in uw geloof?

John Stott, een prominent christen, vroeg zich niet zo lang geleden af: 'wat heeft de kerk vandaag het meest nodig?' Zijn antwoord was: 'de kerk heeft een groter aantal diepe christenen nodig, die diep zijn gegaan in Gods genade en liefde. Christenen die niet oppervlakkig en ondiep zijn, maar toegewijd, diep en verdiept.'

Het thema voor deze maand is: 'discipelen in denken en doen.' Met Pinksteren zagen we dat de Heilige Geest ons hierbij coacht. Vorige week keken we naar de prijs van navolging; vandaag: **'het ontwikkelingstraject naar een volwassen geloof.'**

- Blijf geen baby.
- De stadia van groei.

Als kind heb ik eens een boekje gelezen over een clown die graag de grootste zonnebloem van de stad wilde hebben. En wat deed hij? Elke morgen ging hij de tuin in en praatte hij tegen deze planten: "zonnebloem, groei!" En hij keek scherp naar de bloem en ja hoor, plotseling groeide de bloem minstens 1 cm. Nu, dat kan in een verhaaltje, in werkelijkheid is groei een natuurlijk proces. Een boer kan het gras harder willen laten groeien door eraan te trekken, maar hij kan beter zorgen voor water als het droog is en voor kunstmest als er een tekort aan mineralen is, zodat alle voorwaarden voor groei aanwezig zijn.

Wanneer we geestelijk willen groeien, kunnen we ons een groeispurt willen geven, maar dat zal niet helpen. We kunnen beter kijken of alles voor geestelijke groei aanwezig is in ons leven. We kunnen onszelf tekort doen, ook geestelijk! Droogte in de tuin, de planten verpieteren, de bladeren worden geel. 'Dan blijven we in het stadium van geestelijk kind-zijn', zegt de schrijver van Hebreëen, 'en ontwikkelen we niet naar volwassen geloof'. Dat is de bedoeling: **geestelijke volwassenheid**. De schrijver geeft in Hebreëen 5: 11-14, vier signalen van geestelijke onvolwassenheid. Laten we daar eerst naar kijken.

- 1) Op de 1^e plaats staat: 'traag in het horen'. In het Grieks en in het Hebreeuws is 'horen' en 'gehoorzamen' hetzelfde woord. Ook in onze taal horen we in 'gehoorzamen' het woord 'horen'.

Dit komt overeen met Jezus' onderwijs, dat niet een ieder die **zegt**: 'Here, Here', Gods koninkrijk, de hemel binnengaat, maar die de wil van de hemelse Vader **doet**.

En Jacobus zegt: 'weest daders van het woord en niet alleen hoorders, anders houd je jezelf voor de gek'. Ik vind dit een hoofdpunt voor het geloof, anno 2006, daar moet je aan wennen.

Iemand van jullie schreef naar aanleiding van mijn directe preekstijl en praktische doelstelling van de preek: "Dat 'doen' zijn wij in onze gemeente door de jaren en misschien ook wel door de generaties heen wat verleerd. Wel is er bij de generatie 30+ een heleboel kennis, waar men kennelijk in bevestigd wil worden en ook in wil bijleren, alleen krijg je dan al gauw dat je geloof een mooi systeem van waarheden wordt, terwijl het een levenshouding van liefde in relatie tot God en anderen zou moeten zijn. En dan zijn de preken soms heel pittig. Niet moeilijk te begrijpen, maar wel pittig in de zin van: 'hoe voer ik dat uit? Hoe ga ik er praktisch mee aan de slag?

We worden uitgedaagd ons geloof handen en voeten te geven. En misschien hebben we daar niet zo'n zin in. Onderliggend is denk ik 'gewoon' het menselijke egoïsme dat hier telkens weer de kop op steekt. Als we alleen voor onze persoonlijke opbouw komen, dan kan het wel eens moeilijk zijn om te horen dat we er voor de ander moeten zijn, i.p.v. dat de ander er voor mij is. En dan is het nog een stap van weten hoe het moet en het echt doen. Dat kan erg benauwen en je een schuldgevoel geven, maar is dat dan niet deels terecht? We moeten onszelf misschien soms wat harder aanpakken, zonder een ander te beoordelen of hij/zij hetzelfde moet doen." (einde citaat).

Ik geef hier 3 opmerkingen bij:

- a) Deze reactie gaat precies over het punt van 'niet alleen horen, maar ook doen en er moeite voor doen.'
- b) Ik hoor heel graag of deze analyse op de punten van 'onze gemeente' en 'onze generatie' klopt met uw beleving, ook als het anders is.
- c) Heel blij ben ik met de persoonlijke toespitsing. De Here Jezus roept *mij* tot navolging. Laat ik dan niet om mij heen kijken of mijn naaste in beweging komt. Hij roept *mij*, persoonlijk. En dan is er maar één die dat kan opvolgen en de vreugde ervan kan ervaren. Dat ben *ik*. Ik neem mij dan voor om niet traag te zijn in het horen, maar wat ik hoor vanuit de Bijbel, om te zetten in daden.

- 2) Een tweede signaal voor geestelijke onvolwassenheid is, dat ze inmiddels allemaal leraars zouden moeten zijn, maar niemand heeft uitvoerende taken. Dat

zegt de Hebreëen–schrijver tegen gewone gemeenteleden: jullie hebben nu al zoveel onderwijs ontvangen, het is tijd dat jullie het doorgeven; leiding geven aan de bijbelklas, bijbelstudiegroep, alpha–cursus, catechisatie, als ouders uitleg geven aan je kinderen, naar burens en vrienden. Maar, staat er in vers 12, het is anders. Het is haast nodig om opnieuw bij het begin te beginnen.

Als wij, broers en zussen, wat we leren niet toepassen en doorgeven, dan zakt het weg of, en dat is een andere mogelijkheid: we zijn trots op onze kennis en worden er hoogmoedig van.

Het mooie van de kernzaken van ons geloof, welke elke keer op de voorzijde van Eénluik staan en welke we ook op de gemeenteavond afgelopen dinsdag bekeken hebben, is dat je er zo goed mee aan de slag kunt als gemeente en persoonlijk leer je ervan. En het hoeft allemaal niet vandaag of morgen klaar. Het zijn ontwikkelingstrajecten naar volwassen geloof.

3) Een derde signaal voor geestelijke onvolwassenheid is: ‘geen weet hebben van de rechte prediking’, de NBV vertaalt met: ‘geen weet van de verkondigde gerechtigheid’. Het woord voor ‘recht’ of ‘gerechtigheid’ is in het Grieks ‘dikaiosunè’. Dat ziet allereerst en allermeeft op het heilswerk van Gods Zoon Jezus Christus.

- Wat kwam Hij doen op aarde?
- Wat betekent zijn lijden, sterven, opstaan en naar de hemel gaan?
- Hoe werkt de Heilige Geest dat uit in mijn leven?

Geestelijke onvolwassenheid heeft te maken met 3 zaken:

- a) *Verbondenheid* met de krachtbron van ons geloof: Jezus Christus.
- b) *Bewogenheid* met onze naaste, die Jezus Christus zo kenmerkte.
- c) *Betrokkenheid* bij de gemeente als het lichaam van Christus.

4) Een vierde signaal voor geestelijke onvolwassenheid is het gebrek aan onderscheid tussen goed en kwaad, inzicht van God: wat is van Hem en wat niet? Wat is geestelijk goed en wat niet? In onze moderne maatschappij is de gave van de Geest, de gave van het onderscheid kunnen maken, vreselijk belangrijk. Wat bedreigt ons persoonlijk geloof, ons gezin, onze gemeente en wat bouwt ons op? (risico – analyse)

Verwijder groeiremmers uit je leven. Als je merkt dat je kind keer op keer misselijk wordt van een bepaalde saus, dan zeg je: ‘die zet ik niet meer op tafel!’ Als je merkt dat bepaalde programma’s, liedjes, tijdschriften, plaatjes, je aftrekken van God, dan zeg je: ‘dat wil ik niet, ik verwijder dat uit mijn leven, mijn leesmap, mijn computer’.

Waarom? Omdat ik wil groeien in geloof, ik wil niet blijven steken, blijven zitten. Ik wil volwassen worden in mijn geloof.

In vers 1 van hoofdstuk 6 staat: ‘laten wij daarom het eerste onderwijs aangaande Christus laten rusten en ons richten op het ‘volkomene’, de NBV vertaalt met: ‘op wat voor volwassenen bedoeld is’.

Groei! Ontwikkel! Blijf niet steken, blijf geen geestelijke baby.
En wat is het eerste onderwijs? Best belangrijke zaken:

- Bekering van daden die tot de dood leiden.
- Geloof in God.
- Leer over het dopen.
- Opleggen van handen.
- Opstanding uit de dood.
- Het laatste oordeel.

Dit zijn de basics, zaken van de alpha-cursus.

Belangrijk om te weten en vervolgens een beslissing te nemen om Jezus te volgen. Maar dan ook verder met Hem op weg gaan. Niet afhaken en omkijken als de vrouw van Lot.

Groei door! Blijf de relatie ontwikkelen met God en zijn Koninkrijk, met Jezus Christus en zijn Geest in ons, met onze medemens, onszelf, ons bezit en het rijk van satan, zoals Jezus die voorleefde.

Kies elke dag opnieuw voor Jezus en zeg: 'ik wil U volgen'. En die keuze beïnvloedt en verandert je aller-diepste ambities. En dan zal je groeien, al zal er altijd sprake blijven van onvolledigheid en onvolkomenheid.

En hoe groei je dan door naar volwassenheid? In zijn boek schetst Hans van der Lee, die ik eerder noemde, 4 stadia, die we nogal eens doorlopen om volgeling van Jezus te worden:

Ad 1: Over Jezus horen en Hem leren kennen.

Ad 2: Je in geloof aan Hem toevertrouwen om zijn genadegift van vergeving van zonden en het eeuwige leven te ontvangen.

Ad 3: Verlangen om Jezus te gaan dienen met de gaven, talenten en middelen die je van God ontvangt.

Ad 4: Het dagelijks gaan volgen van Hem, dagelijks dicht bij de Here Jezus zijn.

Het is misschien goed om dit schema eens te nemen en toe te passen op jezelf. In welk stadium zit ik?

Ik zal de 4 stadia nog eens noemen en bepaal voor jezelf: dit stadium heb ik gehad of hier zit ik in. Of dat stadium heb ik nog niet bereikt.

Bedenk daarbij wat de Hebreeën-briefschrijver zegt: 'het eerste onderwijs aangaande Christus (vers 1) is meer stadium 1 en 2.

Het volkomene of het onderwijs voor wie gaat richting volwassenheid - en daarmee bedoelt hij wat hij hiervoor en hierna schrijft in de Hebreeënbrief - is meer stadium 3 en 4. De schrijver stimuleert ons om hiermee bezig te zijn, te groeien richting volwassen geloof.

Ik wil daarbij nog een opmerking maken. Het volgeling van Jezus zijn mag geen wet worden die we elkaar opleggen. Daarvoor is het te mooi, te dierbaar, te kostbaar. Zie het vanuit de vele oproepen van Jezus: *volg jij mij!*

En dan staat het zó in de Bijbel, dat het mij aanspreekt. Zie het als de roep van de meester om mij tot zich te trekken met liefde en genade; om mij te brengen tot hartstochtelijke, radicale en volwassen navolging.

Dan nu de 4 stadia die we nogal eens doorlopen in onze groei naar volwassen geloof, Ad 1 t/m Ad 4.

Ik wil daarbij stadium 3 en 4 er nog eens uitlichten. In Eénluik heb ik nog eens een aantal vragen gezet die te maken hebben met de volgeling, de discipel, de navolger van Christus zijn. Niet: lijst ze in, hang ze boven je bed, maar verlang naar groei, ontwikkeling, naar verder gelegen gebied, nieuwe terreinen. En denk aan een spreuk van Thomas a Kempis uit 'de navolging van Christus':

- Niemand laat zich graag brengen over de grens van eigen inzicht, een oude gewoonte wordt moeilijk losgelaten. Wanneer u meer steunt op eigen verstand of inspanning, dan op de alles overwinnende kracht van Jezus Christus, dan zult u moeilijk en zeker pas heel laat, een door God gedreven mens zijn, want God wil dat wij ons volkomen aan Hem geven en dat wij door een brandende liefde boven alle redeneringen uitgetild worden.

Laat u uittillen boven uzelf, boven uw gemakkelijke gedachten. Ook al bent u ouder en u komt – wellicht tot uw schrik – tot de ontdekking dat u nog aan het *begin* staat.

Ga voor God, volg Jezus.

Neem een besluit: 'ik volg Jezus!'

Ik keer niet terug.

Nooit.

Amen.